

Megjelen minden vasárnap

Mint hajdan a kürtnek harsogo szavara
 Gyólt Árpád magyarja győzelmes csatára: —
 Kel ma is szent István birodalma nepe
 Hívó harangszóra, közös ünnepelyre . . .
 Nyolczszáz év folyása szentelte neved meg,
 Az nevelte nagyra fenyét ünnepednek;
 Panaszos ajkáról a kiserő népnek
 Ősi buzgósággal zeng az ősi ének:
 „Hol vagy István király,
 Téged magyar kíván!”

Kivanatos vagy te magyaroknak nekünk,
 Sokszor nehéz sorsban egyetlen reményünk.
 Te adod hitünket, hogy alkotásodnak
 Sem erő, sem ármány ártani nem tudnak.
 S valahányszor van, ki tisztátalan kézzel
 Te szent jobbod művén rontani merészel:
 Csak patrónusához könyörög a nemzet, —
 Ilyenkor az ősi ének sokszor zengett:
 „Hol vagy István király,
 Téged magyar kíván!”

Tekints országodra, tekintsd ezt a nepet,
 A te magyarjaid helyébe ez lépett.
 Jelszava lemondás, fegyvere lerakva,
 Kit te befogadtál, most ő él alatta;
 Ország szekerének erre-arra rudja,
 Amint magát véle a m a z vedni tudja;
 Panaszos ajkáról egész magyar népnek
 Ősi buzgósággal zeng az ősi ének:
 „Hol vagy István király,
 Téged magyar kíván!”

Szávay Gyula.

Zágrábi tüntetés.

„Nem szép, mikor a légy köhög
Vagy csizmát húz a cserebók,
Sírjátok szívetekbe ezt
Ti zágrábi ezimerfalók!

S hogy fölfoghassa eszetek
Amit tartalmaz e beszéd,
Hozzátok mérve mondok egy
Könnyen megérthető mesét.

„Az urasági udvaron
Élt egy szép ezimeres barom,
Kiszott volt, háj fődé hasát:
Fihizlaló az uraság.

Mert majd hogy a jólétbe fült,
Hát egy időben megvadult,
Az úr se állta tétlen ott:
Vagy negyvennyolczat ráhuzott.

Aztán megint élt csendesen,
S nem lévén dolga semmisen:
Baromi fővel mást se tett,
Mint szőtt regényes terveket.

Képzelt a boldog századig,
Mikor majd ott fönny ű lakik,
S ő birja majd az úr helyett
Az urasági termeket.

Az uraság aközbe ott
Egy új kaput állbittatott,
Szép zöldszinűre füstetű
S czimert ragasztatott fölé.

Barmunknak ez az új eset
Vérháztón rosszul esett,
Rugdalta bosszúsán tehát
Ístállója rossz ajtaját.

Majd neki állt a kapunak,
És nyalta teljes hosszú nap,
Elhatározá nagy tüzesen,
Hogy még ma ott benn úr leszen!

S a ezimeres nagy zöld kaput
Addig nyalja, míg állni tud,
Míg végre a szegényke ott
A zöld festéktől felbukott.

Az urasági udvaron
Igy járt a ezimeres barom.”

Sírjátok szívetekbe ezt

Ti ezimeres ezimerfalók:

Nem szép, mikor a légy köhög,
Vagy csizmát húz a cserebók!

G. D.

TARGONCZÁS MATYI ÉS RÖNDÖRZŐ MUKI az dolgok sorául.

Matyi (az művelt hordár):
Nem félnek-e vajha önök is,
hogy ama lampion és ablakk-
beverődvények Győrött is elő
fogván fordulni?

Muki (aki a rëndöt őrzi):
Nem ám, mer több eszünk
van, mint a pestieknek. Van
itt az ellen ojan paranes, aki
használ!

Matyi: Hát az ablakk be-
verődvény ellen mi lévén a paranes?

Muki: Hát salugáert kő főraknyi!

Megváltozott közmondások.

- Szólj igazat, betörök az ablakod. (Budapesti zavargók.)
Lassan járd, többet kérj. (Bérkocsisok.)
Ember tervez, pénz végez. (Mindenütt.)
Ne azt nézd, hogy ki, hanem hogy mit fizet! (Sornalisztok.)
Bolond lyukból horvát szél fű. (Zágráb.)

Az az asszonyi nyelv!!

Egy uri ember két hölgy tarsaságában utazott, kiknek szája ugyancsak helyén volt, s kik folytonos csevegésükkel az öreg urat végtelenül bosszantották.

— Nem haborgatja kegyedet beszélgetésünk? kérdé a hölgyek egyike.

— Oh legkevesbé, — vágott vissza gunynyal az ur — hiszen én már 34 éve háza s vagyok!

Grajsz Scholomon a Hühürütz Sigaival.

Siga (a fesch jerek): The Scholomon, mangyál nekhem azihat: ha thégedet egy küzönséges goromba ember az irodádba felpafazna, mit thennél?

Scholomon (a manipoláns őrmester oreság): Thodod Siga, én azzal khatonásan elbánnék! Kinyitnám neki az ajtót, és — elfotnám magamat segítségért!

Pagát Pepi ultimói.

Soha olyan geniális gyereket, mint az én budapesti Dákó Pista slófon. Váltig azzal ölte a hitelezője, hogy: amit neki kölcsönzött, azt az ablakon dobta ki. Pista tehát a minap visszadobálta neki az ablakán át, csupa négykrajczárosokban.

Hanem a budapesti zavargásoknál is kitűnt a fontos különbség a medikus meg a jogász között. Amazt csak akkor fogták el, ha követ találtak nála; a jogásznál bűnjel volt a négykrajczáros is!

Azért nem lehet csudálni, ha a jordányok maguk simították el a legtöbb bűnjelet.

A Mózsi zálogosnak se lehet panaszja odalenn. Mióta él se „vágta” be nála annyi dolgot — az ablakán.

A rendőrséget nevetem. A zavarosban akar halászni, azaz, hogy halász is, de mindig csizmadiát fog.

Bukovay írja, hogy az a csöcselék mégis csak iszonyuan vandál, egész az állatiasságig megy vad-sága. Nemcsak a tükröket, edényeket, drága asztalokat, butorokat tördeli szét, hanem neki megy a billiárdnak, dákónak; szétszórja a kártyát!!!

Négyen álltunk egy utcasarcon: én, Anti a medikus, Zoltán technikus és Albert filozopter. Amint állunk, a csöcselék egy tagja nagy követ dob az átellenes ház ablakán be. Ott épen vacsoráltak, hát az asztalra került a kövecs. Hallani kellett volna csak a megjegyzéseket;

Én: Ezt nevezem kocczintásnak! Csak úgy csörög az üveg!

A medikus: Ez valakinek a fejét is bezúzhatta!

A technikus: Barátaim! A kár állaga lehet vagy tizenöt forint.

A filozopter: Iszonyú! Hát most az étel hiába elfolyik!

Ur vagyok. De ha Pagát Pepi nem volnék, rendőr szeretnék lenni Budapesten, mert az basa!

Tere-fere.

Kedélyes élet lehet Pesten! Mikor az ember egy csöndes kávéházban az olvasó-asztalnál kényelmesen lapozgat, bejön egy rendőr s a hátán szintén kényelmesen elkardlapozgat.

Nagy sötétségnek kell ott lenni, ahol már az ablakokat, lámpákat is összetörik!

Mikor a pécsi dalárda bevonult a városba, a menet megállapított sorrendjében, először a „kereshedő” s utána az „iparos” ifjuság volt jelölve. Az utóbbiak elnöke, a jó Bejezy nem nyugodott addig, míg a kereshedők elé nem furakodott. Mire egy szemlélő szól. „Soh’ se iparkodjék bizony előre, jobb, ha hátul azt mondják: előkelő, — mint ha elől azt, hogy: de hátra van!”

VASKALAPOS DÉNES

örökös városatyja véleményei a helyzetről.

Asszonygák: rukkollak ki én is a Parádéra Szent István Ünnepin. Tiszteljem meg az Ünnepet.

Mondok: hiszen eleget megtiszteltem én annélkül is az Ünnepet, mer azon a Napon kalácsot süttetek az Ebédhez, meg ebéd után leheverek, mint Ünnepen szoktam.

Hát — kérdem a komámat — szabálozzunk-e Rábát, vagy sé?

Feleli ő vissza: várjunk evvel a kérdéssel addig, míg bizonyos lesz, hogy megveszem-e a Rába dülőben azt a kis rétet vagy sé!

Értem, mondok.

Pesten fura egy Sor van! Meg van bódulva a Népség. Ez is az Ujjító kímé: megtanították őket a nagy fölvilágosodásra, olvasásra, most aztán az Ujságokból ezt tanujják!

Már én egészen máskép teszek. Olvasok én is, de ha olvasok: csak pénzt olvasok.

A budapesti zavarok ellen
nem a rendőrség használ,
hanem:

Ha én botocskámmal, meg e szivarvéggel
Egypárszor azon a tájon sétálnék el, —
Lesve, hogy a bagót mikor dobom földre:
A „nép“ akár Györig én utánam jönne!

Ha én arra mennék, (mentsen isten thöle!)
S meglátna a sok nép, (fáznék Max ór bőre!)
Khergetne az máig, (fotnám magam; mér' ne?)
Tán Palesztináig, (de otól nem érne!!)

Ha elzengetném ott szépeknek a szépét:
HAZÁNK tárczájának csak egy költeményét:
Csőcselék-csoportnak lenne rögtön vége,
Hanyatt-homlok futna a Duna vizébe!

A z a f ü l !

Borzasztóan megrökönyödve szorít szobájában — a budapesti zavargás alatt — a fal mellett egy izraelita familia. Ökölnyi kövek, fel téglák zuppannak be az ablakon. Egyszer csak egy ezüst forint gurul végig a padlón.

A kis Kóbi, nem törődve az életveszéllyel, felugrik hogy megkaparintsa. A táti azonban ijedten rántja vissza.

— Hiszen tháti — szólta a Kóbi gyerek durczásan — asztat van edj ezüsth florin!

— Szomár! — felel az apja *nem hallasz hojd — hamis!*

Nem várt öröm.

Egy leánynevelő intézetben a fönti thema volt a tanulóknak kiadva szabad kidolgozásra, mire egy még nagyon fiatal Éva következőket írta: „Élt egyszer egy házaspár, kik igen boldogan éltek; mert szerették egymást. Csak egy sötét felhő borult éltek tiszta egére: nem volt gyermekük. Sokat fohászkodtak az Egek Urához, hogy eme kívánságuk is teljesüljön — de hiába! Nemsokára a férj üzleti ügyben eltávozott pár hónapra hazulról, s mikor visszatért — — őt szép kis fiút talált az ágyon fekve. Ez — nem várt öröm volt részére.

Piff-Paff-Puff.

Piff: Barátom, két hétig törtem a fejemet, hogy ki-süssem, vajjon ki e zavargások intézője. Meg van: az *üregesek*. Világos, azok tördelik az ablakokat be, hogy több munkájok legyen.

Puff: Én meg arra jöttem rá, hogy az egész hecezet handlázó *zsídok* létesítették; nekik áll érdekükben, mert ők kereskednek üvegdarabokkal.

Puff: Lári-fári! A zavargások annak kimutatására vannak, hogy Magyarországon nincs szociális kérdés, mert itt, ha munka nélkül van is a munkás, azért talál — foglalkozást.

MORZSA.

— A jelekről. —

Itt is, ott is jelezik, hogy
A rend helyreállt,
S hogy van ebben nagy érdeme
Thajsznak legkivált.

Ám mikor ily jelzést veszünk
Fejünk fö bele,
Mert a „jel“ csal, példa rá ép:
Thajsznak r e n d j e l e.

Kápszli.

Rendes szótár

a budapesti rendőrség használatára.

Rendező = Thaisz.
Rendszeresítés = felfegyverzés.
Rendszeres = fegyveres rendőr.
Rendellenes = utezai zavargó.
Rendelvény = támadási parancs.
Rendkívüli = külvárosi lakos.
Rendbéli = kapitánysághoz tartozó.
Rendszabály = rőndnek lönni muszáj.
Rendezgetés = kardlapozás.
Rendjel = betörött ablak.

A PÉCSIÉK HANGVERSENYE

vagyis

a fekete kutya a dórival.

Vége, végre!

Fütyöl a hajó jönnek a pécsiék! Az a másfél órája ott várakozó tömeg feléled, figyelni kezd, hogy mért is hitták ki őt ide a hajóhoz, mi is történik itt?

A szalónos rendezőség elő akar nyomulni, hogy kimenjen a vendégek elé egész a hajóra, de untalanul megbotlik. Mi az ördög ez? Mi van itten láb alatt?

Kisült, hogy egy szemtelen fekete kutya. A fekete kutya meg egy még olyanabbat hozott maga után mindenütt a nyomában és pedig a dórít. Az ebet meg-meg rugták, ilyenkor dóríja el-elugrott de meg csak visszatért, amint lehetett.

Bejelentették a kapitányságnál a dolgot. Az a panaszosakat a városi gyöpmesterhez utasította, az ismét tovább, míg végre kisült, hogy a 2 db élő lény a helybeli sakterlap képviseletében van itt, tehát „tűretése kérétek.”

*

A hajóra 5 tagú rendezőség siet, üdvözlö a vendégeket. Azok meg vannak hatva, alig tudnak szólni. Kínálgatják a győriek: tessék, kérem, tessék kiszállani, de ők csak fészkelődnek, nem szólnak, míg egyszer aztán egyikükből kitör az aggodalom:

De kérem, podgyászunkat nem merjük itt hagyni, mert nem tudjuk, vajjon az a fekete kutya meg az a suhanéz nem maradnak-e itt benn, ha mi kimegyünk. Kérem, a fekete kutyát már kétszer oldalba rugtuk, de a gazdája azért nem akar elugrani.

Megnyugtatták, hogy majd vigyáznak.

Kivül a hajó-állomás udvarán félkört képez a győri dalárda, szemközt vele a pécsi, kiáll a központra Zechmeister, szembe vele a pécsiék elnöke, üdvözlő és köszönő beszédek tartatnak. A két férfiú közé ki is állhatna más, hogy szájukba nézzen, mint a fekete kutya dórival. A kutyát végig nézik, a gazdát elrugják. A kutya elröstelte magát, félöller odébb húzódott, — dóri félléppéssel odébb állt.

A menet alatt nem tudják elképzelni a pécsi testvérek, hogy ki ez a nyakukon?

Győri daltestvér nem lehet, mert azok együtt és utánuk jönnek. Vége is szólnak elnöküknek, hogy adjon már ennek valamit, hadd távozzék. A pécsi elnök kéthatos nyom a markába dórinak s odébb taszítja. Dóri karját karjába fűzi. Az elnök kétségbe esik. Zsebét szorongatja.

A virágosó csak úgy szakad. Dóri kapkodja s adja át. Szegény pécsiék el nem képzelhetik, mért van a rózsának hagyma illata.

A főtéren fogadtatás. Neszti bácsi megcsókol egy pécsit. Dóri sorra akarja ölelni csókolni valamennyit, azok a Dunának szaladnak. A fekete kutya nyomukba a dórival. Vége elmenekülnek, ki a benzékéhez, ki a szemináriumba, ki máshova.

Este hangverseny. A mitől sem rettegő pécsiék előtt egyszer csak megjelenik a fekete eb. Kirugják. Utána a dóri. Kidobják. Mindakettő visszajön. Előpakkolják ócska ruháikat, elszakaát topánjaikat, törött üveget, csontot, rongyot, s megkérdik, hogy ha már épen nem tágit tőlük, hát mit ad ezekért, tegye le az árát, fogja butyrát, de aztán menjen, mert már ők egy handlétől sem, vesznek fel ennyi szemtelenséget! Dóri bemutatja magát mint főszerkesztőt. A pécsiék azon kifakadással, hogy tegye bolonddú a Buxbaum fetterét, kidobják és bezárják az ajtót. Egyikük rituálisan ugat, a másik köpköd.

Este bankett. A fekete kutya az asztal tetejére ugrik, dóri az asztal fejéhez akar ülni. A győriek röstelkednek, elkergetik mindakettőt. Kocczintgatnak, dóri sorra ajánlja a terem 198 vendégének, hogy „bruder” akar lenni. Elfordulnak. Toasztot akar mondani. A vendégek felugrinak, hazatakarodnak. Utánuk a fekete kutya a dórival. Menekülnek.

Rettentő álmok! Megjelenik álmukban a fekete kutya, ölkbe ugrik. Dóri pedig megcsókolja őket. Felijednek. Beülnek a Wisniorszkyoz, javában mulatnak, mikor a rájuk szimatolt dóri betoppan. Felugranak s ki a hajóhoz!

Benn a hajóban pécsiék, győriek testvéri mulatásba elegyednek. Egyszer csak ehol a dóri. Közéjük ül. A pécsi-győriek asztalt cserélnek. Dóri oda is elmegy, velök akar inni. A pécsiék tanácsot kérnek, hogy mi módon szabaduljanak meg ettől a lénytől. A győriek lehangoltan válaszolják: arra nincs mód. Mégis kinyilatkoztatják, hogy maradjon tőlük el s vegye figyelembe, hogy amit megiszik: maga fizeti, nincs potya. Erre kívül a kompániából, hanem megígéri, hogy elmegy Pécsre látogatába.

A pécsiék félelmökben Budapestre utaztak.

Isten vezérelje őket és szabadítsa meg a dórítól mindenütt és mindörökre. Amen.

Gimpl fetter.

Herdek pújk pólim!

Eljen Zsobron! Eljen Boson! Eljen Szompothely! Aszdat fanak a fűrosok! Aszdat dútják csinálni kravall, migor ladják aszdat, hoty in Wien is fan kravall Ha ott fan, agor letyen überall!

Itt Tyüörpe fan nixnutzige nébsék! Asz nem dútja semí. Hanem ming peszeldunk makunkat össze és en és a Dummkopf és az Oxenbax és a Zwirn fetterek csináljug ety notyzerü szafarkas, ety kravall! És foksz mekreprioszni fenó korromponczias! Fokung minten motyor és zsidó ablag beferni és utezán févig fonulva enegelni: „Gód erhalte trá rá rarara.” Udána Anton fetternél ety notyze-ü áltomás izung fris ankezapftes pierpöl, és aszdat giapaljug.

Herdek pújk pólim!

Tsörge Ádány és Tzompó Miháj hü nászok

tanálkozása.

Az eséplő masina eránt.

Ádány: Nászom! Mán mömmög bolonddú akartak tönni!

Miháj: Bolonddú-e? Miér mer?

Ádány: Hát ním-e, kimönök a Zuraság tallójára. Ott füstöl ám éffene nam Masina, mondok, mán hottunna ez a Masina csépnü, mikó sé ló sé ökör nincsen belé fogval. Iyy. Aszongyák, ez am Masina nyócz löerövel dúgozik, háthuna za nyócz LóErő mondok aszongya ab bérü lécén hát tögye bolonddú azt a nímöt öregaptyát, majd az chüzi, hogy abba ja kis Masinába bérü mögfér nyócz Ló!

Derüre ború.

A. (Lelkesült örömmel.) Barátom! Milyen picinyke most a „Hazánk!”

B. (Végzetlenül.) Mit ér? Ötször jelenik ám meg!

Szerelmi lantolás.

Tragikum.

Irmuskát Endre megszerette,
Irmuska meg Endrét viszont.
Mamák, papák egyforma szemmel
S jó szemmel nézték e viszonyt.

Úszott boldogság tengerében
A két szerelmeses kebel,
Miglen valami közbejött és
Nyomában minden fozta el.

Tudnillik Irma megtudá, hogy
Endre állása mily parány'
Endre pedig nyomára jött, hogy
Mennyi a tiszta hozomány.

Helén.

Ugri—Bugri.

Ugri: Tudod-e mi a legnagyobb szerencsétlenség mai világban?

Bugri: Nos?

Ugri: Török sorsjegyen **nyerni**. Mert nem fizetik ki.

Az iskolából.

Tanító. Hogy ment sorozó Rákócynak Magyaratonban?

Fiu. (hiztelen) Köszönöm kérdését — igen jól.

Dal-mő-felfordítások.

Énekli a szerző: Knofelblüh M., cselkőse a palesztinai poeztán.

I.

Három falu, hat határ,
A mi szívünk együtt jár.
Sem a bíró, sem a pap
Minket el nem választ!

Drei Dárfa sind immer drei:
Unsere Herze sen getrei!
Ká Schafet ün ká Rebe
Kenn üns fün enand neme!

Garantírozott hírek.

— Hízi aki akarja. —

= **Helfy Ignác** ha Győrvárosában képviselőjelöltként fellép, ellenében, mint halljuk, Blau Smüle, a „Palesztinia“ nyomdájának fog fellépni antiszemita programmal.

□ **Eötvös** panaszos hangon irt értekezést olvasott fel az iparos körben; az értekezés az ügyvédi pálya keresetnélküliségéről szól.

□ A „Palesztinia“ nyomdájának legújabbán egy oly nyomtatványa jelent meg, amit el lehetett olvasni. Ajánljuk diszművek nyomására a derék prést!

≈ **Bismark** Tisza Kálmánnal 2½ óráig értekezett s megállapították déli Európa új térképét, melyen Magyarország független államnak van rajzolva.

+ **Kossuth** üdvözlő sürgönyben hódolatát jelentette a felségnek az ő születése napján.

△ **Ablaktörés.** Egy szolgáló ablakmosás-közben egy üvegtáblát eltört. Jelentés tétetett a kapitányságnál, 20 rendőr s két század vadász a helyszínére rukkolt.

≈ **Bünjelek.** Thaisz a vizsgálat alatt több ködarabot talált — Kőbányán. Nagy szenzáció!

× **Bary** áttért a zsidó vallásra és annyit fordít eddigi gondolkodás módján, hogy rabbi akar lenni.

○ **Lajos napján** mint halljuk, az itt állomásozó különféle ezredek tisztikara fényes bankettet rendez Kossuth Lajos tiszteletére.

□ **Zágrábban** nagyszerű tüntetést rendeztek a magyar állameszme mellett. A magyar ezimert ünnepelesen körülhordozták és megkoszorúzták.

△ **Szeiffert** tömérdek dicsőítő levelet kap külső és belföldről egyaránt. Mint halljuk, Istóczy s társai is irtak neki s ő e levelet kitette ablakába.

≡ **A városi közgyűlés** elhatározta, hogy 100 db vízvezetéki részvényt vesz.

× **Rendőrségünk**, tekintettel a több helyen előfordult zavarokra, szaporítottatni fog.

≈ **A sétatéren** tegnap szombaton, aranyért sem lehetett volna zsidót találni.

≈ **Báró Mednyánszky**, szeretett képviselőnk, legközelebb lejön programbeszédet tartani. Lelkesülten várjuk.

§ **Antiszemita-társulat** alakult a győri Lloyd kebelében.

× **A „Garabonczias“** a „Palesztinia“ nyomdájában fog ezentúl nyomtatni.

SIRFELIRATOK.

(A cs—l temetőből.)

66 ba
ez vidéken Járván
Marhadög és az Kollera járvány:
szegém Gulást és csalágyát érte
eham fekszik
ó Mária könyöröggyél Üerte.

Itt
1883
az napam fekszik hóva:
uttalláltak meg tennap a hóba
Én
Paprikás Káro Csinyaltam.

„Garabonczias” okmánytára.

BIZONYÍTVÁNY.

„Esz bizonyídom enmind Timet Sál hévengilecs-
ben otagyud hossám nyoco van ketöben ment eltösem csöl
bizonyídom hogy esoz hal masan viselttemagát ebenaházom
épen Timet Sál szölmivoc.”

FENYEGETŐ LEVELEK.

Azon kellemes helyzetbe jutottunk a mult hét
folyamán, hogy többrendbeli fenyegető és legazemberező
levelet kaptunk postán, mindannyit helyből, úgy lát-
szik valami sakter-irodából „egy győri polgár”,
egy „honfi”, „egy önt megvető” stb. aláírással.

Mindenkor épen oly hizelgőnek találjuk némely
zsidógyerekeknek akár levélben, akár a „Hazánk”-ban
kifejezett, irányunkban táplált érzelmeit s elmarasztaló
ítéletét — mint a jóra valóknak — zsidóknak, nem zsi-
dóknak egyaránt — folyton tanusított elismerését, pár-
tolását.

S hogy e hizelgő tettüket meg is hálálhassuk,
ime, kinyomatjuk egypár levél értékesebb sorait:

„..... Folyó hó 5-én megjelent alávaló, pimasz lapjá-
ban irt költeménye a „Zsidók”-hoz nagyon elárulta szerkesztő
ur gazaljas jellemtelenségét! Gondolkozzék sokáig, „mi” ön? Ta-
lán mert sok haszontalanok mondják, ön lángész, ön költő? Az-
tat ne higgye; ön amit becstelen és hitvány lapocskájában a
sajtó jellemtelen festéke alól kibocsájt, az alávalóság. De most
vigyázzon magára! stb. stb.... Pfüj, pfuj, az ilyen utálatos
jellem.
Egy győri polgár.”

A másikban: „..... Ön vigyázhat igen magára, mert
legközelebb én személyesen leütöm (!) és lekő...! És tollal is
tudok ártani önnek! (Irgalom Istene! Még majd
váltót hamisít a nevemre!) Gaz, rongy! Hogy meri
ön bántani M.....t és a többi ottani izraelitát? Igen is
fogjuk fentartani, ha egy keresztény sem akarja is! Önök oly
szemtelenek mint egy....., alávaló, hunczut, kölyök, mer-e
ezután is írni, mert leütöm!.....
Egy honfi.”

Ennyi vitézség! Hiszen kevesebbtől is meg-
ijednénk!!

Könyvszemle.

Megjelent

Burger Gusztáv és társa szegedi könyvkereskedésében

„Egy férfiú”

Regény, írta DEWALL JÁNOS.

Fordította

Relle Iván.

Érdekes, szép regény, gördülékeny, kedves nyelvezetű fordításban.

Ára 1 frt.

Szerkesztői

levélhordó.

Pécsi testvérek! Még egyszer hév ülélsünket! Olyan torkotok
van, mely nemesak éneklésre bizonyult kitünőnek. A „győri vitézség” megadja
magát! A fogadás különben 20 üveg somlaiba történt visszamenet, egyrésztől
hogy 9 előtt, másrésztől hogy 9 után értek Pestre. Ti meg sürgönyöztök:
hogy „pont 9-kor”. Rettentő zavar lett, miglen Garabonczias Diák böles ité-
lete oda döntötte el a dolgot, hogy egyiknek sem levén igaza: mindkettő tar-
tozik 20—20 üveggel „közrebocsájtani” Mi? Nincs letromfolva böles Salamon?
Üdv!! **Z. B. Közseg.** Méltóztassék a hiányzó példányok számát tudatni
velünk: Készséggel pótoljuk. Az elmaradás okát magunk se tudjuk. Üdvözet.
L. O. Trenesén. Csak sorold fel őket, rögtön rendben lesz minden. A nap
nem nyugszik te anélkül, hogy levél ne induljon. Üdv és szeretet! **Baka-
fántos.** Nem igen faintos! **B. E.** Jól oda trafál! Köszönet érte. **Tilinkó.**
(R.) Még az esetben sincs föltétlen igaza. Az a népdal, a mi tudomásunk sze-
rint így szól:

„A bükösi hid alatt
Nyáron sültek a balat,
Keszkenőbe takarik,
A legénynek odadik.”

Hanem a tanulmányok ügyes tollra, gyakorlott fejre vallanak. **D. A.** Minden
célnatosság nélkül volt az olyan rövid. Nem értették meg, vajjon a most jövő,
vagy a mult esütörtök volt-e érte? — A „balatonfüredi apróságok”-at köszön-
jük; jövőre szorultak. — **Piszkafa.** Se hideg, se meleg. **„Torma” tek.**
szerk. Szombathely. Kollegiálisan kérjük, ne alkalmazza a „FORGÓ
SZÉL” álnevet. A mi lapunknak az quasi birtoka. Hatóság előtt bejelentett s
ma is használt álneve e lap főmunkatársának. **Tollhegy.** Kétségbeejtő szó-
játékok!! **Piff-Paff-Puff.** Cszentrum! **Rózsa.** Illatozzék önmagának. **Pe-
neczilus.** Csak tovább! Egyes szójátékaiban már él és érzék nyilvánul!
Például ez olyan, hogy már közölhető e rovat alatt:

Sokat törte Thaisz kapitány
Az ő koponyáját,
Hogy mentse meg a blamázstól
Az ő kepő — nyáját.

Hanem a folytatása: kinyitja a zsebben levő peneczilust. **Cs. Csatka.** Re-
mekművek! Sorra jönnek. Várjuk az embert „megyeház 5”-be!

B U C S Ű.

Midőn hivatásom és körülményeim Győr városától, talán
hosszu időre, megválnom kényszerítenek, nem mulaszthatom el
számos jó barátainak, ismerőseimnek és a n. é. közönségnek,
szicélyes „isten hozzád”-ot mondani. Tartsanak meg, — ha
mélto vagyok, — szives emlékezetükben, valamint én is örömmel
emlékezem majd vissza, e szép és vendégszerető város falai kö-
zött eltöltött kedves időre. — Áldja meg önöket az ég a legjobb
áldásával! — „A viszontlátásra” e lapok hasábjain!!

Balaton-Füred, 1883. augusztus 15-én.

Deréki Antal.

Miután „Czéh Sándor özvegye” nyomdájából a „Ha-
zánk” elkotródott: a mai számmal újra visszatért régi
nyomdájába a „Garabonczias.”

Eladó
egy jó
czellóvó
fegyver.

Bővebbet e lapok
szerkesztősége.
Magyeház-utca 5. sz.

Alulírottak tiszteletteljesen értesítjük a t. vendéglősöket, valamint a n. é. közönséget, miszerint ezentul sz.-márxi sörök mellett, szakmánkat kiterjesztendő, sikerült a

„Budapesti kőbányai első magyar részvény-sőrfőzde“

kitünő birnek örvendő gyártmányait raktárunknak megnyerni, s azokat mai naptól kezdve hordókban és üvegekbe fejtve is a n. é. közönség b. rendelkezésére bocsajthatjuk.

Midőn ezen fentnevezett és általános elismert *valóban jóminőségű söröket* a n. é. közönség szives figyelmébe, magunkat pedig pártfogásába ajánlanánk, azon biztos remény táplál bennünket, hogy valamint eddig, ugy ezentul meg inkább alkalmunk leend teljes meglegedését kivívni.

Győr, 1883. augusztus 15.

Maradtunk kitünő tisztelettel
NELL és MIKULITS.

Hirdetéseket
a
GARABONCZIÁS
számára felvesz a kiadóhivatal,
Magyeház-utca
5. sz.

BRODSZKY M.
fényképészeti intézete Győrött.

Alulírott tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, hogy
fényesen diszitett
fényképészeti műtermét
Győrött, országot,
a harminczadó átellenében lévő Horváth-féle házban tette át,
s azt a legjobb készülékekkel felszerelte.
Ugyanítt fényképek a legújabb constructio szerint is készíttetnek.
Felvételek eszközöltetnek:
csoportok-, gyermekek-, gazdaságok- és épületekről, ugy-
sintén régi képeknek stb. utánzása természetűen, finoman
és elegáns kivitelben eszközöltetik.
Fölvétel bárhol is teljesítetik, sőt alulírt oly szerekkel
rendelkezik, hogy azt rögtön, vagy a nap bármely szaká-
ban is képes eszközölni.
A leghűbb hasonlatosságról, valamint szilárd kiv.telről
kezeskedik.
Felvételek mindennap eszközöltetnek, még borult időben is.
A nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva
magamat, maradok kész szolgálattal

BRODSZKY M.
fényképész.

Aschendorf Frigyes
30 év óta fennálló
kékfestett és tarkázott áruk
üzlete,
mely ezelőtt a
Kazinczy-utca és Duna-utca sarkán
létező kereskedelmi bank épületében volt, jelenleg
Széchenyi-tér, 10. sz. Scharitzer-féle házba
helyeztetett át.

Ajánlja a n. é. közönségnek saját gyárt-
mányu legjobb minőségű kékfestett és tarkázott
árukat a legjutányosabb áron és elfogad minden-
nemű szövet-, gyapju-, pamut-, posztó-, vászon-
stb. kelméket minden színben leendő festésre.

A The Singer Manufacturing Company
NEW-YORK

legnagyobb és legrégebb varrógépgyára a világnak
elérte 1882. évben ismét, mint az előtt lefolyt években a legmagasabb elismerést a legnagyobb forgalom által

603,292

Eredeti SINGER-varrógép

lett a mult évben eladva, vagyis 42 000 darabbal több mint 1881-ik évben.
Egy ily állandó és nagymérvű eladása ezen gépeknek, melyet semmiféle gépgyár felmutatni nem képes, legjobb bizonyíték arra nézve,
hogy az eredeti Singer-gépek a sokoldalú használhatósága, legjobb szerkezete és tartóssága által felülmulthatlanok és a közönség folytonos előszere-
tete által mind jobban és minden évben gyarapszik.
Eladás teljes jótállás mellett és árfelemelés nélkül csekély heti 1 frt részletfizetés mellett.
Foraktár a SINGER eredeti varrógépekről Győr, fehérvári-utca 2. sz. alatt.
Fiók-üzletek: Nagy-Kanizsa, Szombathely, Keszthely, Tata, Komárom, Esztergom és Kaposvár.
A többi győri üzletekben Singer név alatt elárusítandó varrógépek mind utánzóttak.